

DE GOOISCHE MARKT TE LAREN

adden een Larensche boer en boerin ons al niet geruimen tijd van te voren aangeglunderd van de aanplakbiljetten, beiden in de oude kleederdracht der streek, de boerin in een stel rokken, omvangrijk als een circustent, het gezicht gevat in een stijve muts, met een boodschappenmand aan den arm en een opzienbarende besteedster in de hand; de boer met stijve kousenbeenen, den glimmenden vijf-kop op het bejaarde hoofd en een neuswarmer in den mond, die zoo breed als de gleuf van een brievenbus was? De twee ouwe, gezellige snijbieten, hadden onze belangstelling gaande gemaakt, en zoo hadden we de reis naar hun marktplaats aanvaard. Het was een mooie tocht, niet het minst tusschen Hilversum en Laren. Gele korenvelden, witte zanderijen, donkere dennenbosschen, bruin-rosse hei en blauwe verschieten. Langs de boschkanten zag men geweldig veel afval en oud papier liggen, ten bewijze dat ook in deze natuurgebieden de beschaving der groote stad (des Zondags) doorgedrongen was.

De aanblik van al deze opgevouwen, verfrommelde, verscheurde en saamgepropte nieuwsbladen was aangrijpend om de overdadigheid; het was waarlijk overstelpend; elken Zondag komen daar natuurlijk groote voorraden bij en de oude partijen worden niet weggeruimd en blijven dus maar aldoor daar liggen, vermoedelijk om het spreekwoord te bevestigen: „Het papier is geduldig!”

Wanneer men aan het stationnetje uitstapt, loopt men om zoo te spreken, tegelijk het Gooische Marktplaats op.

Voor de, in oud-Hollandsche bullen getooide piekeniers hoeft men niet bang te zijn. Die doen geen kwaad.

Het Marktplaats biedt al dadelijk bij het betreden een alleraardigst schouwspel. Denk u een grasveld, met rondom een keur van oude, geestige geveltjes als echte, onvervalschte antiquiteiten. Het is werkelijk

JAN TOEBACK OP DE GOOISCHE MARKT.

(foto's Bern. F. Eilers).

allerleukst. In het midden staat een muziektent, en er is een dansvloer, en vorige week Dinsdag is het seizoen ingegaan, en een mensch is maar ééns jong. Wat zegt u nou?

De heer Tabak, architect te Laren, voorzitter van „Laren's Bloei” is de man, die deze tentoonstelling in elkaar heeft gezet. En daar heeft hij alle eer van.

Het is een aardig geheel geworden. Kijk me daar dat openlucht-theater eens aan. Royaards en de zijnen zouden er zoo gretig op kunnen neerstrijken als leeuwerikken op hun graszoodje.

Huizen in strenge Hollandsche renaissance wisselen af met gevels van meer Gooisch karakter. In een afzonderlijk buurtje, wat achteraf, vindt men de echte Larensche boerenwoningen en die zijn met haar geestige vensters en pui-verdeeling en vooral met haar oubollige stroodaken zóó, dat Engelsche of Amerikaansche toeristen er nachten lang geen oog van zullen kunnen dichtdoen.

Een der fraaiste huizen is, zooals dat trouwens past, het Raadhuis. Er binnen vindt men een tentoonstelling van oude en nieuwe kunst. Schilderijen van Aug. le Gras, mooie oude meubels, batikwerk, oud kristal; „oud”-Hollandsche koperen lichtkronen als reusachtige schitterende spinnen hangen aan de zoldering.

Nadat wij al dit moois hebben bekeken, wandelen wij verder het pleintje weer rond, verkwikken ons in een ouderwetsch restaurant, bekijken met genoegen een oud-modisch vruchtenwinkeltje, een schouwburgzaaltje, een zalig-zoet noga-huis, Jan Toeback's winkel, waar de witte Gouwenaars kwistig in een bruine tabaks-woestijn liggen uitgesteld, een Bodega, met nee maar, zoo'n knus oud geveltje met bloemen-

rekjes vol roode geraniums en voor de vensters koddige, neteldoeksche gordijntjes, in het midden ingenomen in den vorm van zandloopers, u weet wel. Echt op de manier van bet-over-over, hoor.

En nóg ouder.

Er is een museum van historische costumes van de firma Helsloot.

Door de vensters blinken u de harnassen tegen met de roodgewelfde rompen en uitgebogen armen, en lijken wel reusachtige nikkelen en koperen suiker- en theepotten.

De poort van het Marktplaats is een pronkstukje van gevorderden renaissance-bouw, een rood steenen gevaarte, dat een waarlijk krijgshaftig voorkomen heeft.

Het zou ons te ver voeren, eene beschrijving te geven, ook zelfs maar een vluchtige, van alles wat er hier te zien is.

Vestigen we dus nog eens in het kort de aandacht er op, dat in de zeer veel soortige huizen aan dit Marktplaats alle bedrijven, alle fatsdönlijke bedrijven althans, worden uitgeoefend, dat deze huizen, ze mogen dan van hout-, stuc-, zeildoek- en tingelwerk zijn, veelal de trouwe nabootsing zijn van nog bestaande huizen in den omtrek, dat er een keurige verzameling artistieke meubels van de firma Gebr. Simons uit Hilversum te zien is; dat de neringdoende bewoners van dit Marktplaats prettige, vrindelijke praters zijn, dat de jonge juffers, die de klanten bedienen, in haar ouwerwetsche kleeren een aardig figuur maken, en uit welke eeuw ze ook mogen stammen, dan toch maar frisch en fleurig veelal zijn bewaard gebleven.

Het is een aardig plan geweest, deze Gooische Markt.

De uitvoering is niet minder aardig.

Wij hopen nu maar, dat de bezoekers komen om te laten zien, dat zoo'n plan wordt op prijs gesteld.

Bij een markt behooren dichte drommen markt-bezoekers.

HET MUSEUM VAN DE FIRMA HELSLOOT.

TYPISCH OUD-LAREN.

HET RAADHUIS.

IN HET MUSEUM.